

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Kapitel 24, predikan av Micael Nilsson, hållen i Korskyrkan söndagen den 2 februari 2014.

Så här började det, **Matt 24:1-2: När Jesus lämnade templet och var på väg därifrån, kom hans lärjungar fram till honom och pekade på tempelbyggnaderna. Då sade han till dem: "Se på allt detta – sannerligen, här kommer inte att lämnas sten på sten, allt skall brytas ner."**

Verbet "lämnade" har en väldigt tyngd här. Det stryks under. Det har ett budskap. Efter att ha försökt rena templet och tala de andliga ledarna till rätta så är det nog nu. Jesus lämnar templet. Och jag kan inte låta bli att tänka på de där orden om hur det var en gång när Salomo invigde templet. Då står det att Guds härlighet kom till templet. Gud kom så nära att allt stannade upp i tillbedjan. Det är en vacker bibeltext. Men nu lämnar Gud. I tystnad. Någon sa: - Alla märker när Gud kommer. När Guds Ande kommer till en församling upplivas kärleken, då sker under i människors liv och vi vill tillbe. Men ingen märker när Gud går, för då har vi alla redan förlorat känsligheten för hans närvaro.

Det tempel Jesus lämnar är storslaget. Herodes började renovera det omkring 20 f. Kr, och det stod helt klart först 7 år före det revs ner. Det var oerhört vackert. Vilket nog är just vad lärjungarna säger till Jesus den här dagen. Kanske vill de trösta honom efter konflikten med de judiska ledarna i det föregående kapitlet. Fast då säger Jesus något som chockar dem: - Se på allt detta... Eller kanske egentligen: - Se på dessa *ting*... Det ska förgå. Lärjungarna var judar. I 1000 år hade templet varit en central del av deras tro, religion och tankevärld. Nu säger Jesus att allt detta, dessa *ting*, ska rivas ner. Ja han säger t.o.m. att sten inte ska lämnas kvar på sten. Vilket är ord med enorm precision, för 70 år därefter föll Jerusalem efter det att Rom slagit ner ett uppror. Men det var nog inte tänkt att templet skulle förstöras. Befälhavaren, Titus, lär ha sagt att templet skulle skonas, men när staden, efter lång belägring, stormas sattes det ändå i brand. Och när det brann spräckte elden de stora stenarna. Dessutom smälte guldets och rann ner mellan stenarna i grunden, varpå de romerska soldaterna verkligen spettade upp sten efter sten för att komma åt det.

Hur som helst, eftersom lärjungarna var judar, och inte kunde tänka sig ett upprättat Israel utan tempel, tar de förgivet att Jesus nu talar om tidens slut. Det är därför de ställer denna fråga, **Matt 24:3-14: När han sedan satt på Olivberget och lärjungarna var ensamma med honom, kom de fram och sade: "Säg oss när det skall hända. Och vad blir tecknet för din återkomst och för tidens slut?" Jesus svarade: "Se upp så att ingen bedrar er. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall bedra många. Ni kommer att få höra stridslarm och krigsrykten. Se till att ni inte låter skrämman er. Sådant måste hända, men det är ännu inte slutet. Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det blir hungersnöd och jordbävning på den ena platsen efter den andra. Allt detta är början på födslovärkarna. Då skall man utlämna er till att plågas och dödas, och alla folk skall hata er för mitt namns skull. Då skall många komma på fall och ange varandra och hata varandra. Många falska profeter skall framträda och bedra många. Genom att laglösheten tilltar kommer kärleken att kallna hos de flesta. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad. Och budskapet om riket skall förkunnas i hela världen och bli till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan skall slutet komma.**

Lärjungarna vill veta när templet ska förstöras, och vad som blir tecknet för Jesu återkomst. De tror nämligen att detta ska ske samtidigt. Det är därför de frågar som de gör. Men det ska inte ske samtidigt. Därför ger Jesus två slags svar på frågan. En del av hans svar handlar därför om Jerusalems förstörelse år 70. Fast allt kan inte handla om det, för inte var Jerusalems förstörelse, hur svår den nu än var, det värsta lidandet i historien.

Låt oss nu börja med det viktigaste. Bibeln säger att Jesus ska komma tillbaka. I Apg 1:s inledning läser vi om hur Jesus lyfts upp i Himlen, och hur han återsätts på tronen, på Guds högra sida. Vad händer sedan? Jo, en ängel säger att Jesus ska komma tillbaka. Detta var vad de första kristna levde med. De levde med änglaord. - Jesus ska komma tillbaka. Och ingen tänkte att det skulle

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

ske om 2000 år. Nej, de var helt övertygade om att det kunde ske idag. Men han dröjde. Anden föll. De kristna började bygga församlingar. Fast hela tiden sneglade de upp mot himlen och tänkte: - Han kommer snart. Omgivningen är lite fientlig, vi bygger församlingar och kämpar på... men han kommer snart. Fast efter en tid börjar de istället undra: - Vart tog han vägen? Kommer han inte snart? Och en del dog. Och man undrade: Vad händer nu med de döda? Får de inte vara med i Guds rike? Så Paulus skriver två brev, 1 och 2 Thess, för att besvara den frågan, och Petrus skriver, 2 Petr 3:9: "Det är inte så som många menar, att Herren är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig."

Nu vill lärjungarna veta när templet ska förstöras och när Jesus ska komma tillbaka. Så Jesus säger att templet ska förstöras, men visar med sin undervisning att det som skedde år 70 också är en slags förebyggande händelse som pekar framåt mot ett ännu större skeende innan hans ankomst. Han säger att det ska bli krig, och jordbävningar, och hungersnöd, uppror, och religiös förvillelse, som vill dra kyrkan bort från honom. Vi har kallat detta för "tidstecken". Genom historien har vi sökt efter dessa tidstecken. Vi har tänkt att när vi ser dem så ska vi veta att tiden snart är slut. Fast då har vi faktiskt läst lite illa, för Jesus säger ju att "sådant måste hända, men det är ännu inte slutet." Men han lägger till, "allt detta är början på födslovärkarna".

Hur ska vi förstå det här? Jo, Jesus börjar besvara lärjungarnas fråga med att säga att de inte ska låta sig bli bedragna. Och för att vi inte ska bli bedragna, för att vi inte ska dras bort från Jesus, följa falska profeter, drabbas av panik, eller tänka att Gud har förlorat kontrollen över tillvaron, så ger Jesus denna undervisning. Han säger då, kort sagt, att templet snart kommer att förstöras, men att det där med hans ankomst nog kommer att dröja en tid. Det kommer att hinna inträffa katastrofer, bli krig, utbryta förföljelser, o.s.v. Men det är inte slutet. Fast sådant händer har Gud allt under kontroll. Så säger han att detta är början på födslovärkarna. Jag tänker då att dessa första värkar brukar utlösa en massa aktiviteter. En man vaknade av att frun sa att nu hade värkarbetet startat. Han förlorade då helt fattningen mitt i natten, kastade sig in i bilen och körde några kvarter innan han upptäckte att han glömt både byxorna och frun. Och det är ungefär poängen här. Tappa inte fattningen. Låt ingen lura er. Gud har allt under kontroll.

Det dröjer en tid, för evangeliet ska först nå till hela världen. Sedan ska slutet komma.

Idén med födslovärkarna är att de tilltar. Och ser vi nu på Jesu uppräkningslista måste väl också den mer återhållsamme bibeltolkaren säga att vi lever i en tid där det mesta av detta tilltar. Vid en undersökning gjord av Aftonbladet för några år sedan visar det sig att 2/3 av svenskarna nu mera tror att världen faktiskt kommer att gå under en dag. För det tilltar i en värld som lider allt mer.

Vi fortsätter, **Matt 24:15-31: När ni ser den vanhelgande skändlighet som profeten Daniel har talat om stå på helig plats (må den som läser fatta det rätt), då måste de som bor i Judeen fly upp i bergen. Den som är på taket skall inte gå ner och hämta vad han har i huset, och den som är ute på åkern skall inte vända tillbaka och hämta sin mantel. Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden. Be att ni slipper fly under vintern eller på sabbaten. Ty det skall bli ett lidande vars like inte har funnits från världens början till denna dag och inte heller kommer att finnas. Och om inte den tiden förkortades, skulle ingen människa bli räddad. Men för de utvaldas skull kommer den tiden att förkortas. Om ni då får höra: Här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte! Falska frälsare och falska profeter kommer att uppträda med stora tecken och under för att om möjligt bedra också de utvalda. Nu har jag sagt er det i förväg. Om ni alltså får höra: Han är ute i öknen, så gå inte dit, eller: Han är inne i kammaren, så tro det inte. Ty liksom blixten kommer från öster och lyser ända till väster, så blir det vid Människosonens återkomst. Där kadavret ligger, där samlas gamarna. Strax efter den tidens lidanden skall solen förmörkas och månen inte ge något ljus. Stjärnorna skall falla från skyn och himlens makter skakas. Då skall Människosonens tecken synas på himlen, och då skall alla jordens stammar höja klagorop, och man skall få se Människosonen komma på himlens moln med makt och stor härlighet. Och han skall sända ut sina änglar vid ljudet av en stor basun, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena gräns till den andra.**

Här finns många intressanta detaljer, som vi nog ska vara ödmjuka inför. Det finns ett talesätt som säger att vissa texter ligger där och väntar på sin förklaring. D.v.s. de kanske inte riktigt går att förstå förrän det är dags att förstå dem. Fast Jesu poäng verkar vara att när det är dags att förstå detta så kommer vi att göra det.

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Jag skulle ändå säga att Jesus här ger oss tre mer tydliga tecken för att hans ankomst är nära. Det första var det där med att evangeliet ska nå till alla folk. Det andra är det där med "den vanhelgande skändligheten". Detta var ett begrepp på Jesu tid. Det syftade då på hur den grek-syriske kungen Antiokus Epifanes förtryckte det judiska folket. Han tog sig tillnamnet Epifanes som betyder gudsuppenbarelse. 167 f. Kr. lät han ställa in ett altare åt Zeus ovanpå brännoffersalteret i templet, där man t.o.m. offrade orena svin. Detta altare, "den vanhelgande skändligheten", stod där i tre år. Detta uttryck är alltså en hänvisning till någon som, likt denne Antiokus, sätter sig på Guds plats, och kränker det heliga. Här säger Jesus att en liknande man ska uppstå i framtiden, i ett slags slutsenario, för att förleda många. Med andra ord, precis som alla andra oroligheter går mot en kulmen ska det även ske i den religiösa världen. Någon, med anspråk på att vara Messias, Frälsaren, ska en dag sätta sig på den plats han minst av allt förtjänar, d.v.s. säga att han är den Messias världen väntar. Men, fortsätter Jesus, den dag jag kommer ska ni inte behöva leta efter mig i en öken eller i ett litet rum. Den dag jag kommer ska det synas för alla.

Nu avslutas kapitlet med några liknelser som handlar om hur vi ska förhålla oss till det Jesus sagt. Jag vänder på det den här gången. Låt mig kommentera dem först. Det första stycket handlar om hur det var när floden kom på Noas tid. Människor levde för nuet, för mat och dryck och bekvämlighet, utan att tyda tidens tecken. Poängen är att du inte ska göra som de. - Håll er vakna och var beredda, säger Jesus.

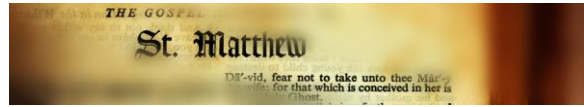
Det andra stycket avslutas med alvarsord. Den liknelsen handlar om kyrkan. För Jesus vet att den väntande kyrkan lever i farozonen. I kyrkan kommer det att finnas trogna ledare, som älskar sina församlingar och som hjälper människor att försonas med Gud och att växa i tron. Men det kommer också att uppstå situationer av maktmissbruk i kyrkan, där ledare slår mot andra. Så till den svages försvar varnar Jesus för detta, i denna sista liknelse till kyrkans alla ledare genom historien, **Matt 24:37-51: Ty som det var i Noas dagar, så blir det vid Människosonens ankomst. Under tiden före floden åt man och drack, gifte sig och blev bortgift, ända till den dag då Noa gick in i arken, och ingen visste något förrän floden kom och förde bort alla. Så blir det också vid Människosonens ankomst. Då är två män ute på åkern; den ene tas med och den andre lämnas kvar. Två kvinnor är vid kvarnen och mal; den ena tas med och den andra lämnas kvar. Håll er därför vakna, ty ni vet inte vilken dag er herre kommer. Det förstår ni ju att om husägaren visste vid vilken tid på natten tjuven kom, skulle han hålla sig vakna och hindra honom från att bryta sig in i huset. Därför måste också ni vara beredda, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen. Tänk er en trogen och klok tjänare som av sin herre satts att ha uppsikt över tjänstefolket och ge dem mat i rätt tid. Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall. Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger. Men om det är en dålig tjänare, en som tänker: Min herre dröjer, och så börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med de druckna, då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med hycklarna. Där skall man gråta och skära tänder.**

- Det predikas så sällan om att Jesus ska komma tillbaka, så någon till mig för en tid sedan. Jag höll med, och insåg förstås också att orden även träffade mig. För det är rätt sällan jag predikar över Jesu återkomst. Detta som för många av våra samfunds fäder var i det närmaste ett av centralbudskapet i tro och förkunnelse.

Beror tystnaden på avfall och svalnande kärlek? Kanske.

- För mig är det oviktigt när Jesus kommer tillbaka, så en man till gamle Evert, riksevangelist inom Svenska Missionsförbundet, och en personlig vän. Evert svarade, på sitt lite värmländskt poetiska sätt att: - För bruden kan det aldrig vara oväsentligt när brudgummen kommer. Så... är det måne kärleken till Jesus som svalnat och gjort frågan om hans ankomst alltmer perifer? Kanske... Kanske är det verkligen så.

Men det är nog inte enda skälet. När jag tänkt länge drar jag mig till minnes hur det varit för mig med den här frågan. Vi hade en samling omkring den yttersta tiden i Smyrna i Huskvarna, där jag arbetade som pastor. En expert var tillkallad. Han verkade ha ordning på alla scheman. Efter studiet blev det frågestund. Då reste sig en annan expert upp. Jag kände igen honom, för någon tid innan hade jag själv dristat mig att predika i detta ämne. Han hade då sett annonsen och kom för att kolla upp den unge pastorns teologi. Efteråt fick jag godkänt, även om jag uttryckt mig lite

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

vagt på några punkter. Därefter överlämnade han ett schema till mig, där alla ändtidens händelser var inprickade, med orden: - Ring mig om det är något du undrar över.

Tillbaka till vår frågestund... Den lokale experten ville ställa en fråga till den tillkallade. De blev snart oense, om någon detalj jag inte riktigt hängde med i. Samtalet blev allt mer laddat. Nu handlade det om den så kallade "vedermödan" i den yttersta tiden. Det fanns tydligen uppgifter i Uppenbarelseboken som handlade om hur många judar som ska dö i detta enorma lidande. Det var på den punkten det brast. De överträffade varandra i numerär. Det gick prestige i frågan. Och jag mådde illa. Jag ville ut ur rummet, hem till frun och bara glömma allt. Efter detta känslösa samtal om miljoner människors död, som om det bara handlade om siffror, orkade jag inte närma mig detta ämne på länge. Och så har det blivit för många i min generation, har jag märkt. Våra företrädare på talarstolen tog i, visste så säkert, ja några talade t.o.m. om NÄR allt skulle ske, till uteblivet resultat. Så frimodigheten brast och vi tystnade. Inte bara p.g.a. våra svalnande hjärtan.

På senare tid har jag dock återvänt. Och det har jag gjort av ett enda stort skäl. Jag vet inte hur man lägger alla pusselbitar i detta svåra profetiska pussel. Och ändå vill jag försöka, så gott jag kan, med stor ödmjukhet... av ett enda stort skäl: Jag längtar efter Jesus.

Jag vet inte hur jag ska tolka de där orden om människosönens tecken på himlen, men jag vaknar varje dag i en värld som är full av krig och hat, sjukdom och orättvisor, och jag säger till Jesus: - Den här världen behöver dig. Kan du inte komma snart.

Jag vet inte hur talsymboliken i Uppenbarelseboken ska avkodas, talet 666, de 144 000 judarna på berget. Men jag är en pappa som har förlorat min son. Och jag säger till Gud: - Kan det inte vara nog snart. Kan du inte komma med ditt rike utan nöd eller död.

Jag har inget färdigt schema. Jag kan inte säga till dig idag: - Ring mig om du undrar över något! Men en sak kan jag säga: - Jag tror att budskapet om att Jesus ska komma tillbaka är det mest hoppingivande budskap som finns, och vill därför gärna be med i Bibelns sista stora bön: - Amen, kom Herre Jesus.